

خلاصه درس اخلاق عمومی

استاد: حجت الاسلام والمسلمین محمدرضا موسوی نسب موضوع: تربیت توحیدی شماره جلسه: ۱ تاریخ: ۹۹/۱۱/۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

تربیت توحیدی و روش های آن

قرآن کریم همه اش کتاب تربیت است. از «ب» بسم الله تا «س» سوره ناس. به تعبیری آموزه های قرآن ما را بس است پرسیدند: الف لام میم چه درس تربیتی دارد؟! پاسخ داده شد: (قرآن می خواهد به ما بیاموزد که انسان از ساده ترین چیزها، می تواند بزرگترین چیزها را بسازد. قرآن، بزرگترین سرمایه و معجزه برای انسان هاست که از همین حروف ساده تشکیل شده است.) کار تربیت هم کار سختی نیست، به شرط اینکه انسان هنرش، علمش و توانش را داشته باشد. **تربیت** اصطلاحاً یعنی زمینه ای را فراهم آوریم که توانایی ها، ظرفیت ها و استعداد های متری ما کشف و رشد داده شود. همه مکتب های تربیتی هم همین هدف را دارند. اما در تربیت اسلامی که مبتنی بر مبانی توحیدی است، مربی و پدر و مادر علاوه بر استعدادهای هوشی، جسمی، حرکتی و... استعدادهای خاص دیگری را هم رشد می دهند؛ آن هم برمی گردد به بحث انسان شناسی.

در نگاه دینی، انسان پنج بعد دارد:

۱. بعد جسمی؛ فیزیولوژی بدن (میزان ضربان قلب، تعداد رگ ها و استخوان ها و...)

۲. بعد گیاهی؛ جنبه رشد انسان

۳. بعد حیوانی؛ جنبه های احساسی (غضب - شهوت و...)

۴. بعد انسانی؛ هوش - عقل - تفکر؛ این بعد، پل بسیار مهمی است برای ورود به بعد روحی

۵. بعد روحی؛ که دین، تاکید زیادی به این بعد دارد.

باید توجه داشت که عوامل: وراثت، محیط (خانواده، اجتماع، مدرسه و فضای مجازی)، اراده خود فرد و عوامل معنوی (توفیقات الهی) در تربیت بسیار موثرند.

تربیت توحیدی، می‌خواهد حقیقت انسان را متبلور کند. لذا باید نگاه ما به انسان اصلاح شود. در تربیت اسلامی، هدف این است که انسان به تعبیر امام سجاد علیه‌السلام، «**حی متاله**» **زنده الهی** شود و به مقام کرامت و حیات طیبه برسد. **کرامت** نقطه مقابل ذلت و خواری و دنائت است. بنابراین در این مباحث به توفیق الهی می‌خواهیم روش‌های اسلامی کشف و پرورش استعدادهای فرزندان را متذکر شویم. خداوند ما را در مسیر خود سازی و دگر سازی یاری فرماید.